

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'
Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἦφθη φωτοφανῆς καὶ τερπνῆ, τῆς τοῦ Σωτῆρος, Αναστάσεως σήμερον, μεσότης ἡ παναγία, ὡς μεσημβρία φαιδρά, φρυκτωροῦσα κόσμον θείας χάρισι, Χριστοῦ τῆς Ἑγέρσεως, λαμπαδοχοῦσα τεράστια, τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαστράπτει τὰ σύμβολα, καὶ προδείκνυσι, τὴν εἰς ὕψος Ἀνάληψιν, φαίνει τὴν πολυέραστον, τοῦ Πνεύματος ἔλευσιν, Πεντηκοστῆς τῆς πανσέπτου, τὴν λαμπροτάτην πανήγυριν· διὸ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξης ὡς θεϊκῆς ποταμός, τῆς ἑορτῆς νῦν μεσαζούσης ὁ Κύριος, τὰ ρεῖθρα τῆς εὐσπλαγχνίας, πᾶσι παρέχων βοᾶ, οἱ διψῶντες δεῦτε, καὶ ἀρύσασθε. Πηγὴ συμπαθείας γάρ, καὶ ἐλέους τὸ πέλαγος, αὐτὸς ὑπάρχων, βρῦει κόσμῳ τὴν ἄφεισιν, πλύνει πταίσματα, καὶ καθαίρει νοσήματα, σφάζει τοὺς τὴν Ἀνάστασιν, αὐτοῦ ἑορτάζοντας, σκέπει τοὺς πόθῳ τιμῶντας, τὴν μετὰ δόξης Ἀνάληψιν, αὐτοῦ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Μέσον τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, ὁ ἀπερίγραπτος Θεὸς τε καὶ Κύριος· Θεὸς γὰρ ὑπῆρχε φύσει, κἂν δι' ἡμᾶς βροτωθεῖς, περιγεγραμμένος, ὄφθη σῶματι, τοῖς πᾶσιν ἀνέβλυζε, τὰ ζωήρρυτα ῥήματα τοῖς πᾶσι λέγων· Τὰς ψυχὰς ἐκκαθάρθητε, καὶ τοῦ καύσωνος, τῶν παθῶν ἀναψύξατε, μὴ τις ἀποστερήσοιτο, τῆς πόσεως ἀνθρώποι· θείαν γὰρ χάριν δωροῦμαι τῆς ἀθανάτου καὶ κρείττονος, καὶ τῆς βασιλείας, συμμεθέξει μοι τῷ κτίστη καὶ δοξασθήσεται.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστέ Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια, ἐν ἧ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου
Ἦχος γ' Σταυρώσιμον

Ἐύλον παρακοῆς τῷ κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζῶην καὶ ἀφθαρσίαν· διὸ σε προσκυνοῦμεν, τὸν σταυρωθέντα Κύριον. Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς, τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἀποστολικὸν

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σφζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Μαρτυρικὸν

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς πρὸ τοῦ Πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξου Αναστάσεώς σου, Κύριε, ἧς διδάσκων ἀγαθὲ ἐν τῷ ἱερῷ, τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, καὶ Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν πρὸς αὐτοῦς· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θείου, ποταμοὶ ρέυσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. Ὡ τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς συνέσεως! ὁ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Ὀκτωῆχου
Σταυρώσιμον Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς κτίσεως, τοῦτον κατέπηξας ὅτε εὐδόκησας Σωτήρ, τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι, τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, ταῦτα καὶ Ληστής ὄρων, ἐν Σταυρῷ σε ἀνύμνησε. Μνήσθητι βοῶν μου ὁ Σωτήρ, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Ἀναστάσιμον

Τὸ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς Ἑγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ

μυστήριον ἀπόρρητον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης κατήργηται, γένος δὲ τὸ βρότειον ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἐγέρσει σου.

Μαρτυρικὸν

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Σταυροθεοτοκίον

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει τοῦ κόρου σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε· διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἴνους

Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου

Ἦχος γ' Σταυρώσιμον

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὼν χαλεπὸν, ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καὶ σφῆζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με, Λυτρωτά μου, δόξα σοι. (Δίς)

Ἀποστολικὸν

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γινῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα· Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Μαρτυρικὸν

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ ναῷ ἀνῆλθες, τοῦ ἱεροῦ ὁ Σωτήρ ἡμῶν, καὶ στὰς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες αὐτοὺς παρρησίᾳ, καὶ ἔλεγες· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὅλος σὺν τῷ Θεῷ, ὁ Λόγος σὺ ὑπάρχων, ὀλλύμενόν με θέλων, ἐξᾶραι τῶν πταισμάτων, ἐνοῦσαί μοι φιλόανθρωπε.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Πέπαιται ἡ σκιά· ἰδοὺ γὰρ ὁ Μεσσίας, τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ, τὴν χάριν ὥσπερ ἄλλον φωσφόρον ἐναπήστραψεν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐρχεσθε εὐπειθῶς, οἱ τῆς ζωῆς τὸ νᾶμα, πιεῖν ἐπιποθοῦντες, ἐβόα ὁ Σωτήρ μου, καὶ πῖετε τὴν χάριν, ἐνθέως ἀγαλλόμενοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τοὺς κευθμῶνας καὶ ψυχικὰς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν, καὶ τὴν ζωὴν κατίδωμεν Χριστόν, ἐν ἱερῷ ἀφικόμενον, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἵνα τὸν ἐχθρόν θριαμβεύσῃ, καὶ σῶσῃ τὸ γένος

ἡμῶν, διὰ πάθους Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.